

**„Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinut' je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil.“**

**Lukáš 14:23**

## ÚVODNÍK - Petr Ministr

UVNITŘ TOHOTO  
VYDÁNÍ

ÚVODNÍK:  
PETR MINISTR

KÁZÁNÍ:  
D. WILKERSON  
PŘÍTEL  
HŘÍŠNÍKŮ

SVĚDECTVÍ:  
STUDENTKY V  
PROGRAMU

MODLITBY A  
INFORMACE

www.teenchallenge.cz

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ  
BODY

- Verš pro rok 2008
- Povzbuzení
- Noví dobrovolníci
- Služba na ulicích



Bratři a sestry, dovolte mi přivítat vás v roce 2008 a zároveň se s vámi podělit o verš, který jsme jako Teen Challenge pro tento rok obdrželi. Je z Ezechiele 36 kapitoly verš 26. „A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.“ Děkuji Pánu za takové povzbuzení a úžasné zaslíbení pro naši službu do dalších let. Společně věříme, že nás Bůh v tomto roce povede k naplnění to-



hoto verše a bude si nás nadále používat pro své království. Pán dá našim studentům a pracovníkům srdce z masa. Společně můžeme i přihlížet tomu, jak Pán mezi námi naplňuje zaslíbení, které jsme měli do roku 2007. Vidíme studenty končit program Teen Challenge a vidíme jejich rozhodnutí zůstat zde a sloužit Pánu. Přicházejí noví pracovníci do této

služby a vnímáme, že se rodí něco nového, povstává něco zdravého. Přihlásili se nám noví dobrovolníci ze Spojených států, kteří chtějí přijet a pomáhat nám. Díky Pánu za studenty výcvikové školy Teen Challenge, kteří se připravují na své budoucí povolání a službu. Nastal čas změn a my jsme za ně Pánu vděční. Čím dál více lidí v církvích i široká veřejnost mají povědomí o službě TC. Díky vám všem i bývalým studentům, kteří jsou zapojeni v církvích, slouží Pánu a hledají, jak pomoci ztraceným lidem. Situace v naší zemi není lepší, je zde stále hodně lidí, kteří potřebují naši pomoc a potřebují se ve svém životě setkat s Pánem. Připojili jsme v tomto čísle několik fotografií, které se nám podařilo pořídit při službě na ulicích. Je na nich vidět jen málo z toho, s čím se člověk může setkat v Praze, když se vydá na Hlavní nádraží. Proto se s námi modlete, aby lidé byli vytrženi z ďáblových rukou, aby byli zachráněni a mohli poznat milost našeho Pána. Amen



**Člověku se všechny jeho cesty zdají přímé, ale srdce zpytuje Hospodin. Prosazovat spravedlnost a právo je před Hospodinem výbornější než obět.**

**Příslaví 21:2-3**

## Přítel hříšníků

David Wilkerson

„Přišel Syn člověka...přítel celníků a hříšníků!“ (Mat.11:19). V 7.kapitole Lukáše čteme příběh o farizeovi jménem Šimon, který pozval Ježíše do svého domu povečeřet. Tento zbožný muž pozval také vybranou skupinu náboženských vůdců, jako byl on sám, aby usedli k témuž stolu. Tito hosté byli s největší pravděpodobností také farizeové. Bezpochyby to byla velice náboženská sešlost. Šimon a jeho známí farizeové pečlivě dodržovali zákon, puntičkářsky platili desátky a každý den chodili do Božího domu. Ve svých očích byli svědomitě spravedliví a podle svých představ byli svatými muži své generace. Nejsm si jistý, proč farizeus pozval Ježíše na večeři, natož aby přivedl další přísně náboženské muže, aby s ním stolovali. Nejpravděpodobnějším důvodem pro jeho pozvání zřejmě bylo, že Šimon a jeho přátelé chtěli rozhodnout, zda je Ježíš prorok, nebo mu, jako takovému, nechťeli ve skutečnosti přikládat důležitost. Šimon, jak je v této pasáži jasně uvedeno, věděl, že má Ježíš „pověst jako prorok“ (viz Luk.7:39). V této kultuře bylo běžné, že každého hosta vítali s umyvadlem vody a plátnem, aby omyli prach s nohou návštěvníka. (V té době tam nebyly žádné dlážděné cesty, takže nohy lidí byly vždy po cestě zaprášené.) Také hosta přivítali polibkem na obě tváře. Potom dostal malou nádobku s olejovou masťou, aby si ji vetřel do vlasů, které nejspíš potřebovaly zvlhčit. Když tuto pasáž pročítám, vypadá to, že Šimon své ostatní hosty zapařil a posadil dřív, než přišel Ježíš. A je téměř jisté, že tito hosté byli podle zvyku osvěženi. Konec konců, žádný farizeus by nechtěl mít mezi sobě rovnými pověst, že není pohostinný. Z této pasáže je však zřejmé, že Ježíši se takové pohostinnosti nedostalo. Všechno, čeho se mu dostalo, byla pouze povýšenost. Nebyla tu žádná voda, aby smyl prach se svých nohou, žádný zdvořilý polibek na tvář, žádný olej na jeho vlasy (viz Luk.7:44-46). Místo toho ho přivedli ke konci stolu jako méně důležitého návštěvníka a musel se posadit mezi ostatní s dosud zaprášenými nohama. Písmo nám neříká, o čem tato skupina kolem stolu

debatovala, ale můžeme se domnívat, že to souviselo s teologií. Farizeové byli v této věci odborníky a pokoušeli se Ježíše při další příležitosti napálit podivnými dotazy. Ale Ježíš věděl, co je v srdcích těchto lidí, a brzy to vyšlo na světlo. Dále tu čteme, že na scénu vpadla žena z ulice, která „byla hříšnice.“ Tato nechvalně známá žena si nějak našla cestu kolem sloužících v domě a vešla až do místnosti, kde tito náboženští muži večeřeli. Tam se zastavila u nohou Ježíše, v ruce alabastrovou nádobku s masťou a vzlykala. Šimon a jeho přátelé museli být příliš ohromeni, než aby jednali. Opravdu, nejspíš byli v šoku. Znali tuto ženu a věděli, že je velkou hříšnicí v jejich městě. (Asi to byla prostitutka.) Dovedu si představit, co si tito náboženští muži mysleli: „Jak trapné taková hříšnice si vpadne mezi nás, na tohle setkání s Ježíšem.“ Probíráme tu teologii a najednou se sem přirítí prostitutka. „Hříšnice padla na kolena, vzala do rukou Ježíšovy nohy a začala je omývat svými slzami. V ten moment museli farizeové překvapením lapat po dechu: „Ale ne. Jak může Ježíš dovolit, aby se ho taková žena dotýkala? Je to v rozporu se zákonem dotýkat se někoho, kdo je nečistý. Neměl by ji ani dovolit, aby se dotkla jeho roucha. Ale on tu dovolí prostitutce, aby objímala jeho nohy.“ V tu chvíli udělala něco nemyslitelného, rozpustila si vlasy. Žádná slušná židovská žena by takovou věc na veřejnosti neudělala. Ale tato pochybná ženština dočista vysušila Ježíšovy nohy svými vlasy. Nakonec otevřela alabastrovou nádobku a na Ježíšovy nohy vyliila masť. Teď už byli farizeové rozhořčeni a mysleli si: „Jak hanebné! To je erotičnost. Ježíš snad vůbec není prorok. Kdyby byl skutečně poslaný od Boha, věděl by, že tato žena je hříšná a ihned by tohle předvádění těla zastavil.“ Opravdu, Písmo říká, že přesně tohle si Šimon myslel (viz Luk.7:39). Ale Ježíš četl myšlenky svého hostitele a odpověděl: „Šimone, musím ti něco povědět“ (7:40). Chci tu udělat přestávku, abychom uvažovali o slovech, která tu Ježíš Šimonovi říká. Faktem je, že když jsem tento příběh poněkolkrát přečetl, Duch



svatý mě zastavil a slyšel jsem, jak mi šeptá: „Davide, musím ti v tomto příběhu něco říci.“ Opravdu věřím, že nám všem tu musí Pán něco říci. Cítil jsem puzení vmístit se do toho příběhu a prozkoumat sám sebe ve světle jeho pravdy. Okamžitě jsem viděl, že tu jednájí dva duchové: duch farizejství a Kristův duch odpuštění a obnovení. Farizeové šířili ducha posuzování (jsem svatější než ty) a odsuzovali jak nechvalně známou ženu, tak Ježíše. Ale Kristus zjevuje ducha odpuštění a obnovení, když říká Šimonovi, že mu musí něco říci. Přiznávám, že když jsem se vmístil do této scény, mojí první myšlenkou bylo: „Samozřejmě, že mám ducha Ježíše. Jsem přítel hříšníků. Trávím roky ve službě závislým na drogách a alkoholikům, prostitutkám, těm nejhorším hříšníkům. Nemám v sobě žádné farizejství.“ Asi tak nějak bych přemýšlel. Opravdu, většina z nás si myslí: „Nejsm takový věřící. Nesoudím druhé.“ Ale právě duch farizejství takto uvažuje: „Nejsm jako druzí. Jsem mnohem spravedlivější, svatější.“ Většina z nás občas dopustila, aby závist, žárlivost nebo hněv podbarvily naše mínění o druhých. Podle mě je nejlepší definicí farizea tato: farizeus je ten, „kdo monitoruje hříchy druhých, ale sám sebe ospravedlňuje.“ Ježíš to objasňuje na modlitbě farizea v chrámu: „Bože, děkuji ti, že nejsm jako ostatní lidé, rváči, nespravedliví, cizoložníci... Postím se dvakrát do týdne, desátky dávám ze všeho, co vlastním“ (Luk. 18:11-12). Jednoduše řečeno, duch farizejství říká: „Každý druhý chybje. Všude kolem nevidím nic jiného než hříchy a kompromis. Ale já jsem v pořádku, já jsem obhájce pravdy.“ **Co to bylo, co musel Ježíš Šimonovi říci?** Kristus Šimonovi pověděl podobenství o dvou mužích, kteří dlužili peníze věřitelům. „Jeden dlužil pět set denárů a druhý padesát. A když neměli čím zaplatit, oběma odpustil. Pověz tedy, který z nich ho bude více

milovat?" (Luk. 7:41–42). Zdá se, že Šimon pochopil. V následujícím verši čteme: „Šimon odpověděl: Mám za to, že ten, kterému více odpustil“ (7:43). Co přesně Kristus tomuto farizeovi sděloval? Stručně řečeno, říkal Šimonovi: „Ty jsi ten, kdo potřebuje odpuštění.“ Víte, jak mu Ježíš nejprve řekl: „Musím ti něco povědět, měl tím na mysli: „Chci ti ukázat, co je ve tvém srdci. V tuto chvíli nejde tady u stolu o ženu, která sem vešla. Jde o tebe, Šimone. Je to o duchu, který je v tobě, o tvé náboženské pyšce, o tvé aroganci, o tvém odsuzujícím duchu, o tvém nedostatku slitování.“ Věřím, že Ježíš pyšnému farizeovi v podstatě říkal: „Tato takzvaná, hříšná žena zná hloubku své zkaženosti. Ona ví, že si zaslouží soud. A přiznává svou beznadějnost, vidí sama sebe jako toho nejhoršího z hříšníků. Skutečný důvod, proč sem přišla a tohle udělala, je ten, že je tak vděčná za milost a očištění.“ „Tato žena vidí, že máš pro ni jen pohrdání, Šimone. Ona slyší šepot a pomlouvácné řeči mezi vámi všemi a cítí tvůj odsuzující hněv. Ale ona tě na oplátku soudit nebude. Ne, ona tě navzdory tomu bude milovat. Protože ví, co jí bylo odpuštěno. Ona je schopná milovat každého, protože navzdory svým hříchům je tolik milovaná. A teď cítí, že nemá právo odsuzovat druhé.“ „Ale ty, Šimone, nevidíš zkaženost svého vlastního srdce. Odsuzuješ tuto zlomenou ženu, ale nevidíš, že potřebuješ stejně mnoho, nebo možná ještě víc, milosti. Myslíš, že ona potřebuje mnoho odpuštění a že ty potřebuješ málo. Ale tak to není.“ Uvažujte o tom, co předtím Ježíš řekl farizeům: „Co vychází z člověka, to ho znesvěcuje. Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuznost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost. Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka“ (Mar. 7:20–23). Za padesát let své služby jsem viděl tolik poštilosti, tolik falše, tolik obchodování s evangeliem, tolik vynucování a falešných doktrín. A vím, že to všechno zamucovalo Pána. Ježíš za svých dnů vyhnal penězomence a zjevil, co je falešné. Ale nejvášnivější odsouzení si vyhradil pro farizejství. Vyprávění evangelií mě přesvědčuje, že neexistovalo nic, co by Kristus nenáviděl víc. **Moji modlit-**

**bou v posledních týdnech bylo, aby mi Pán ukázal farizejství v mém vlastním srdci.** Modlil jsem se: „Ježíši, než budu kázat další kázání o stavu tvé církve—dřív než řeknu ještě jedno slovo o nedostacích služby někoho dalšího—ukáž mi, prosím, mé vlastní srdce. Duchu svatý, mocný chirurgu, řízni hluboko do mé rakoviny a zrentgenuj mé srdce. Ukaž mi pýchu a tvrdost v mém srdci.“ Nedávno jsem četl, že v Americe existuje 3700 letničních denominací a na celém světě nějakých 27 000. Kromě toho existují tisíce charismatických skupin a malých denominací. V Brazílii, Argentině, Nigérii a dalších afrických zemích, je mnoho set těchto denominací. Baptisté v počtu rozmanitých denominací nezaostávají. Mnohé z těchto denominací mají dogmatický zvuk, dělají velké věci a pozvedají duchovní církve. Kážou mocně evangelium a vyhrávají velký počet duší. Ale existuje také hodně těch, které jsou rouhavé, bezbožné, je tu mnoho falešných proroků, a mnoho žebrání peněz od chudých. Tak to bylo i za dnů Krista. Bylo tam tolik typů farizeů, tolik odštěpených skupin Saducejů, tolik antagonistických kněží. Falešnými doktrínami se to jen hemžilo, vdovy byly okrádány a domy starců byly vykrádány, všechno z „náboženských“ důvodů. Ježíš jasně řekl, že jednoho dne budou pachatelé všech takových hříšných skutků odsouzeni. Každý bude v ten den stát před ním a vydávat počet z toho, co dělal. Ale v době, kdy Ježíš sloužil na zemi, odmítal trávit čas monitorováním těchto lidských záležitostí. Ještě neseděl na svém soudcovském stolci, místo toho se zaměřil přímo na fungování svého království. V nadcházejících dnech uvidíme vzestup poštilosti a falše v církvi jako nikdy předtím. Povstanou andělé světla, demony posedlí kazatelé a evangelisté, jejichž řeč bude plynulá, mrštná, výmluvná a upoutá pozornost. Tito muži budou mocní ve svém vystupování a uhlazení v kázání slova, které bude zcela inspirované ďáblem. Nedávno jsem viděl jednoho takového evangelistu v televizi, kde vedl akci na získávání finančních prostředků. Vykládal divokou historku o ženě, která dala 100 dolarů na jeho službu a během pár týdnů obdržela dědictví ve výši 800 000 dolarů. Byl jsem v šoku a nemohl se odlepit z křesla, když jsem sledoval, jak toto

hnusné vnařidlo funguje. Brzy jsem se vzteky rozžhavl a křičel jsem do nebes: „Já toho podvodníka odhalím!“ Ale vzápětí jsem věděl, že k mému srdci šeptá Pán: „Ne, ty ne. Ty ho necháš být. Slepí vedou slepé, a všichni skončí v jámě.“ Opravdu věřím, že mou touhou bylo bránit evangelium, ale reagoval jsem v těle. Faktem je, že Ježíš se už k tomuto tématu vyjádřil. Jednoho dne k němu přišli jeho učedníci a řekli: „Mistře, tím, co učíš, jdeš farizeům na nervy.“ Ježíš jim odpověděl: „Nechte je: slepí vedou slepé. A když vede slepý slepého, oba spadnou do jámy“ (Mat. 15:14). Během let své služby jsem byl dohnán k tomu, že jsem vypustil mnoho silných slov proti falešnosti a hlouposti. Nežříkám se toho, ačkoliv vím, že jsem byl ve své horlivosti občas uveden v omyl. Ale všechno bude ještě horší, a toho, co zarmucuje Pána, bude tolik, že bychom dost dobře mohli trávit všechn svůj čas tím, že se budeme snažit tyto ohně uhasit. Kristus nám říká, že to nemá být naším prvořadým zaměřením. Místo toho nám dává jasné slovo, na co se máme v těchto posledních dnech zaměřit. **Jsme povoláni, a bychom obnovili padlé.** Uvažujme o tom druhém duchu, který se v domě farizea Šimona toho večera projevil: o duchu odpuštění a obnovení. Písmo nám říká: „Obrátil se k tě zene“ (Luk. 7:44). Tady vidím, že nám Ježíš ukazuje, na co se musíme zaměřit: ne na falešné náboženství, ne na falešné učitele, ale na hříšníky. Ježíš se odvrátil od Šimona a jeho hostí, obrátil se k ženě a řekl: „Proto ti pravím: Jejich mnohé hříchy jsou jí odpuštěny, protože projevila velikou lásku... Tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoj!“ (7:47, 50). Ježíš tu zjevil, proč přišel: aby se přátelil a obnovil padlé, opuštěné, ty, kteří jsou chyceni hříchem. A dnes nám říká: „O tomhle je moje služba.“ Podobně nám říká apoštol Pavel, že právě na tohle se musíme zaměřit. Nemáme soudit padlé lidi, ale usilovat o jejich obnovení a odstranění jejich hanby. Vlastně z toho udělal zkoušku pravé duchovnosti: ochota obnovit padlého člověka. „Bratři, upadne-li někdo z vás do nějakého provinění, vy, kteří jste vedeni Božím Duchem, přivádějte ho na pravou cestu v duchu mírnosti a každý si dej pozor sám na sebe, abys tak nepodlehli pokušení“ (Gal. 6:1). Když Pavel používá



obrat,dej si každý pozor sám na sebe,“žádá Galatské,aby si vzpomněli,jak sami potřebovali milost.Jinými slovy:„Co vám Kristus odpustil?Jakou hanbu z vaší minulosti odstranil?Překryl Pán ty hříchy? No tak se zamyslete nad všemi nelaskavými skutky a myšlenkami ve svém každodenním životě a svou vlastní potřebou Kristovy stále plynoucí milosti a odpuštění.“Teolog Jan Kalvín řekl v podstatě toto: Křesťan, který soudí hříchy druhých, zatímco je sám vinen, je jako usvědčený zločinec, který si stoupl na soudcovské místo, aby usvědčil druhé. Proto je tu Pavlovo varování: „Každý dávej pozor sám na sebe, abys nebyl pokoušen i ty.“ Pavel pak rychle dodává tyto návody Kristova chování: „Berete na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův“ (Gal.6:2). Co to je Kristův zákon? Je to láska: „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem“ (Jan 13:34). Pravda je, že hřích je nejtěžší lidské břemeno. My prostě nedokážeme přehlédnout nebo omlouvat hřích u druhých. Ale je tu způsob

sami sebe ptát: „Opravdu chci žít tak, abych se líbil Bohu a naplnil jeho Slovo?“ Mnoho způsobů jsem zkusil, abych se líbil Bohu. Modlil jsem se: „Pane, sraž mě na zem před svou přítomností. Ať vzlykám zlomeností. Dej, ať jsem kající a lítostivý, rozhybej mého ducha, ať se nenakazím žádnou vlačností. Dej mi větší vášeň pro tvé Slovo.“ Všechny tyto věci jsou dobré, jsou duchovní a když je děláme, cítíme se dobře, protože víme, že děláme věci, které se Bohu líbí. Ale Pavel říká: „Tady je, co od nás Bůh chce nejvíc. Je tu jeho slovo, jak naplnit Kristův zákon: Neste břemena jedni druhých, obnovte padlé.“ Nemohu ze sebe tato Pavlova slova setřást. Zůstávají ve mně a já se ptám: „Pane, jak přesně mám nést břemena někoho jiného? Nemohu nést hřích druhých, to je pouze Kristova práce. Přesto, Pane, slyšim, jak říkáš, že je to tvé přání. Proto by to měla být věc, kterou bych měl vědět jak udělat, ale já to nevím. Kde jsou pokyny?“ Toto slyším od Ducha svatého: Musím ho žádat, aby ze mě vyškřábal všechnu pýchu, všechnu mou závist a žárlivost, všechno mé odsuzování a zavádějící horlivost.

svěcen. Oba dogmatické tábory bránily silně své pozice a mezi následovníky obou mužů došlo k výměně nepěkných slov, když nevybíravým způsobem argumentovali. Jednoho dne přišel k Whitefieldovi jeho stoupenec a zeptal se: „Uvidíme Johna Wesleye v nebi?“ Ve skutečnosti se ptal: „Jak může být John Wesley spasen, když káže takový blud?“ Whitefield odpověděl: „Ne, nevidíme Johna Wesleye v nebi. Bude tak vysoko u Kristova trůnu, tak blízko Ježíši, že ho nebudeme moci vidět.“ Pavel nazval tohoto ducha „rozšířeným srdcem.“ A měl ho v sobě, když psal Korintským, církvi, v níž ho někdo obvinil z tvrdosti a vysmíval se jeho kázání. Pavel je ujišťoval: „Nic jsem vám nezatajil, Korintřané, naše srdce se vám otevřelo“ (2. Kor. 6:11). Když Bůh rozšiřuje tvé srdce, rázem je odstraněno mnoho limitů a bariér. Už nevidíš jen úzkým objektivem. Místo toho zjišťuješ, že tě Duch svatý nasměroval k těm, kdo jsou zranění. A zranění jsou přitahováni k tvému soucitnému duchu magnetickým tahem Ducha svatého. Takže, máš jemné a laskavé srdce, když vidíš zraněné lidi? Když vidíš bratra nebo sestru, kteří klopytli v hříchu... mají problémy... možná směřují k rozvodu... jsi v pokušení říci jim, co je v jejich životech špatného? Nepotřebují, aby jim to někdo říkal, protože to už s největší pravděpodobností vědí. Jak říká Pavel, takoví zranění potřebují být obnoveni v duchu mírnosti, trpělivosti a laskavosti. Potřebují se setkat s duchem, kterého Ježíš ukázal v Šimonově domě. Toto je volání mého srdce po zbývající dny mého života: „Bože, odstraň všechna omezení z mého srdce. Chci tvého soucitného ducha k těm, kdo jsou zranění... tvého ducha odpuštění, když vidím někoho, kdo padnul... tvého ducha obnovení, abych odstranil jejich hanbu.“ „Odstraň z mého srdce každou nepřístupnost a zvětš mi schopnost milovat mé nepřátele. Když se přiblížím k někomu, kdo je v hříchu, ať se nepouštím do odsuzování. Místo toho ať ve mně vytryskne pramen vody a stane se řekou Boží lásky k nim. A ať láska, která se jim ukáže, v nich rozlíná lásku k jiným.“



pomoci, jak podírat druhé v jejich břemenech, a to je něžná, láskyplná péče a náprava. Máme obnovit kající bratry vlídností a láskou. Pavel napsal, jak jednat s těmi, kdo se „vzpamatují z ďáblových nástrah, do kterých se dali polapit, když podlehli jeho vůli“ (2. Tim. 2:26). Vyučuje ho: „Služebník Kristův se nemá hádat, nýbrž má být laskavý ke všem, schopný učit a být trpělivý. Má vlídně poučovat odpůrce. Snad jim dá Bůh, že se obrátí, poznají pravdu a vzpamatují se z ďáblových nástrah, do kterých se dali polapit, když podlehli jeho vůli“ (2. Tim. 2:24–26). **Je důležité, abychom doopravdy chápali, co nám Pavel v tomto jednom verši říká.** Když čteme Pavlovo nařizení, abychom „nesli břemena jedni druhých a tak naplnili Kristův zákon,“ máme se

A mám ho žádat, aby mi dal svého ducha odpuštění a trpělivosti. Stručně řečeno, mám usilovat o ducha, kterého měl Ježíš v Šimonově domě. Když v sobě takového ducha máme, působí silně jako magnet, který přitahuje ty, kdo potřebují Boží milosrdenství. Tohle přitáhlo nechvalně známou ženu k duchu slitování v Ježíši. Víme, že je to práce Ducha svatého, aby přemlouval a táhnul hříšníky ke Kristu. Ale proč by k nám Duch svatý posílal člověka, který potřebuje odpuštění, když nemáme ducha odpuštění? Velký evangelista George Whitefield a John Wesley byli dva z největších evangelistů v historii. Tito muži kázali tisícům na otevřených shromážděních, na ulicích, v parcích a ve vězeních, a jejich služba přivedla mnoho lidí ke Kristu. Ale mezi těmito muži vstal spor o učení, jak je člověk po-

Milí čtenáři, chci Vás povzbudit svým svědectvím, jak Ježíš způsobil v mém životě obrovskou proměnu a za to jsem mu vděčná. Jmenuji se Hana a je mi 53 let. Narodila jsem se v Praze a celý život zde také prožila. Z jedenáctiletého manželství mám dceru a syna. 18 let svého života jsem prožila jako závislá na alkoholu a rodiče o mne díky tomu ztratili zájem. Manžel se se mnou rozvedl a přišla jsem i o děti. **Pociťovala jsem prázdnotu a neuměla normálně žít.** Vše jsem řešila pod vlivem alkoholu a stala se otrokem závislosti. Přišla jsem o dobré zaměstnání, bydlení a časem byl ze mne bezdomovec. Lidé, u kterých jsem hledala přístřeší, mne využívali. Byla jsem dobrosrdečná, důvěřivá. Časem, abych přežila, změnila jsem se v opak. Začala jsem lhát, krást, podvádět. Pohybovala jsem se mezi trestanými lidmi, alkoholiky. Díky svému způsobu života jsem se dostala do vězení. Dlužila jsem rodině peníze na výživném pro svoje děti. Začala jsem být zahříklá na celý svět a nenávidět. Nepřijímala jsem sama sebe, nechťelo se mi žít. Zdravotně jsem na tom byla špatně. Po nějaké době se stala událost, na kterou nikdy nezapomenu. Oslovila mne zvláštní žena a nabízela mi pomoc. V jejích očích jsem viděla lásku, něhu. **Chtěla jsem ji odbít a místo toho z mých úst vyšla slova: „pomozte mi prosím“ a ona to udělala.** Byla manželkou pastora, sboru Nové začátky v Praze. Společně mne odvezli do nemocnice a každý den za mnou někdo přišel, nebo telefonoval. Měli o mne zájem. Šokovalo mne, proč to dělají? Vždyť mne vůbec neznají a nic ode mne nechťejí. Naopak, dávali oni mě. Co jsem si přála udělali. Přinesli mi Bibli. Mluvili se mnou o Bohu otci, Ježíši jeho Synu, jak mne Bůh má rád a budu-li chtít, dovedou mne k němu. Souhlasila jsem. Učili mne jak se orientovat v Bibli, abych jí rozuměla. Povíдали mi o Pánu. Zamilovala jsem si je a víc se začala zajímat o Boha. Začala jsem opět důvěřovat a poslechla jsem jejich radu. Nastoupila jsem do 3 měsíční léčby v Psychiatrické léčebně Bohnicích. Po uplynutí dvou měsíců jsem začala přemýšlet o smyslu léčby. Viděla jsem s vítězstvím propuštěné spolupacientky znovu přicházet v daleko horším psychickém stavu. Začala jsem se zajímat o to, kam po ukončení léčby půjdu. Odborníci pokrčili rameny. Bylo jim jedno co se mnou bude. Byla jsem nula. Do konce života poznamenaný, závislý člověk s negativy. To mne vyděsilo. Řekla jsem to přátelům ze sboru. Odpověděli, abych si nedělala starosti, že něco vymyslí. Jen dokončí léčbu, řekli. Bylo to pro mne těžké. Viděla jsem beznaděj, že opět budu na ulici, začnu

pít a dělat stejné věci jako předtím. To nechci! A tak jsem se rozhodla. **Poprosila jsem Ježíše s vědomím, že on mne chce zachránit.** Tak ať mi pomůže. Začala jsem se modlit, jako by byl člověk vedle mne. Modlíla jsem se několik dnů, vždy v noci. A Ježíš mne zachránil. Na společné vycházce jsem si zlomila nohu a má léčba tím byla ukončena. Zlomenina byla komplikovaná a byla nutná operace. Musela jsem absolvovat 3 měsíční rehabilitaci a naučit se znovu chodit. Po skončení rehabilitace mi lidé ze sboru znovu pomohli. Zajistili mi nástup do programu Teen Challenge. Zde jsem již 1 a půl roku a léčbu dle pastora úspěšně brzy dokončím. Naučila jsem se zde pokoře, poslušnosti, důsledně



ně pracovat a být pečlivá. **Poznala jsem více Ježíše, svého Pána a Boha.** Po celou dobu jsem měla možnost studovat základy křesťanského života. Byla jsem pokřtěna a odevzdala svůj život Ježíši. Mám dobrý vztah s Pánem a snažím

se plnit Jeho vůli. Učím se naslouchat radám pracovníků střediska. Je mi dobře, jsem šťastná, oddaná všem spolupracovníkům a především Ježíši. Jsem zdravá fyzicky i duševně. Mám svůj potenciál a naučila jsem se milovat druhé lidi, i samu sebe. Během programu jsem také začala pomáhat na kontaktním centru. Chodíme pravidelně na ulice mezi lidmi, kde mám možnost je oslovit a říci jim, že je Bůh má rád a není mu jedno jak žijí. Předávám dál poselství lásky a slitování našeho Pána, stejně jako bylo předáno mě. Jsem opět plnohodnotný člověk. Pán mi dal i nové zaměstnání, práci v kanceláři, kde se již teď zaučuji. **Co dodat. Ježíš mi odpustil vše chno zlé, našel mne. Měl zájem, když já jsem ho neměla.** Jen jemu vděčím za nový život, on mne zachránil. On je největším lékařem. Jemu vzdávám chválu, úctu, lásku. Vážím si jeho podivuhodných skutků v mém životě a nejvíce jeho darů. Jsem Pánu vděčná za Ducha svatého, který je mým přímlyvcem, pomocníkem, vede mne a poukazuje na chyby, které dělám. Je to stejný Duch svatý, kterého měl Ježíš na zemi, když byl člověkem. Chválím a vyvyšuji Ježíšovo svaté jméno až na věky. Jemu patří sláva a obdiv. **Amen.**

**Vaše podpora pomůže ke změně lidských životů skrze Kristovu lásku a odpuštění.**

Prosím, jestli můžeš, vyplň informace na zadní straně, odstříhni a zašli ho zpět.

Zaškrtněte, prosím, odpovídající možnost:

- Chci zdarma (hromadně) odebírat bulletin na adresu svého sboru (napište plnou adresu sboru)
- Přispěji 100,- Kč na poštovné a získám tím zaslání bulletinu do vlastní schránky
- Chci měsíčně přispívat na projekty Teen Challenge částkou .....
- Zavazuji se, že budu jeden rok posílat měsíčně 200,- Kč
- Přispěji jednorázově na projekty Teen Challenge částkou .....

Odesílatel:

Teen Challenge

Na Bendovce 103/24

181 00 Praha 8

P. P.

O. P.

981206-0317/2007

18100 Praha 8

# M o d l i t b y a i n f o r m a c e

## Prosím, modlete se s námi:

- \* za rekonstrukci ženského střediska a střediska v Poštovicích
- \* za to aby Bůh povolal nové lidi do služby TC
- \* za dostatek financí a stavebního materiálu pro rekonstrukce středisek
- \* za moudrost a požehnání pro služebníky kaváren, kteří slouží na ulicích
- \* za člověka, který by mohl vykonávat funkci provozního ve středisku v Poštovicích, za další pracovníky do tohoto střediska
- \* za růst, odhodlanost a vytrvalost pro studenty v programu. Za Boží milost a požehnání pro každého z nich

### Prosbá o sponzorství:

Hledáme dáorce těchto knih pro středisko v Poštovicích. Knihy budou využity při vyučování studentů:

- \* Boží otcovské srdce - Floyd McClung
- \* Vítězství nad temnotou - Anderson
- \* Utíkej, malý, utíkej - Nicky Cruz
- \* Operace bez narkózy - J. Dohnal
- \* Život, náhoda nebo zázrak - V. Král
- \* Darwinova černá skříňka - M.Behe
- \* Bručko - B.Olsen

*„Kéž je tvé ucho ochotné slyšet a oči tvé ochotné vidět, abys vyslyšel modlitbu svého služebníka, kterou se před tebou modlím“ Neh. 1,6a*

### Inzerát:

Hledáme služebníka do kovovýroby, který by měl ochotu se přestěhovat. Nabízíme možnost se podílet na vzniku malé firmy TECpro. Cílem je podpora provozu střediska TC Šluknov a dalších misijních aktivit ([www.bullet-in.cz](http://www.bullet-in.cz)). Jedná se o výrobu atyp. výrobků - nerez, mosaz, měď, železo, prvky pro interiéry, exteriéry, kuchyň, repase kovových konstrukcí atp. Předmět činnosti je práce v dílně na zakázkách a vedení studentů při práci. Požadavky: vzdělání - zámečnický, obráběč kovů, pasíř, s praxí alespoň 3 roky. Dále – osobnostní zralost, křesťanská víra, motivace pro službu. Pokud se chcete dovědět více, prosím obraťte se na Petra Krále, tel: 777180549

**Výzva:** Rád bych vás znovu oslovil, bratři a sestry v různých sborech v naší zemi a požádal vás o spolupráci. Jelikož není možné mít v každém městě kavárnu TC, velmi rádi bychom měli alespoň v každém sboru 1-2 vyslance TC. Jedná se o službu podávání informací a kontaktů na TC. Hledáme lidi, kteří by byli ochotni a schopni podat pomocnou ruku ztraceným lidem. Chceme vytvořit síť spolupracovníků, kteří by byli ochotni se 1-2x ročně setkat na informačních setkáních o TC. Na těchto setkáních by byla možnost prohlédnout si středisko a získat více informací o naší službě. Pokud chceš být touto osobou, ozvi se prosím na e-mail: [tcczech@gmail.com](mailto:tcczech@gmail.com) Věřím, že Pán má jistě dost těch, kteří chtějí být pomocnou rukou.

**VAŠE PODPORA POMŮŽE KE ZMĚNĚ LIDSKÝCH ŽIVOTŮ SKRZE KRISTOVU LÁSKU A ODPUŠTĚNÍ**

JMÉNO A ADRESA:

\_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

PSC \_\_\_\_\_ TELEFON \_\_\_\_\_

EMAIL \_\_\_\_\_

DNE \_\_\_\_\_ PODPIS \_\_\_\_\_

TEEN CHALLENGE

NÁRODNÍ KANCELÁŘ

NA BENDOVCE 103/24

181 00, PRAHA 8

TEL.: 233 541 627

[tcczech@gmail.com](mailto:tcczech@gmail.com)

Bankovní spojení:

Č.úctu: Raiffeisenbank a.s.

**104 110 73 27 / 5500**

Název účtu: Teen Challenge

IČO: 68402686

[www.teenchallenge.cz](http://www.teenchallenge.cz)